

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

Уникален документ от архивите на ДС, който **desebg.com** публикува онлайн, разкрива сляпата подчиненост на съда по времето на тоталитарния комунистически режим на бившето партийно ръководство на БКП.

Той представлява писмо на председателя на Върховния съд Борис Лозанов и член на БКП до генералния секретар на компартията Вълков Червенков от януари 1952 г.

Това е две години след съдебният процес срещу бившия вицепремиер Трайчо Костов, който през декември 1949 г. е осъден на смърт и обеден.

В писмото си Борис Лозанов припомня на Червенков, че именно той е ръководил съдебния процес срещу Костов и че е получил „ценни указания“ от Васил Коларов и самия Червенков за „успешно изпълнение на поставената задача“.

Писмото обаче на Лозанов до Червенков се отнася до важен момент от разпита на Трайчо Костов в зала. Председателят на Върховния съд разказва, че по време на заседанието на него са подавани множество листчета, някои от които подписани от името на „ЦК“.

Чуждите кореспонденти обаче забелязали тази зависимост на съда и председателят се принудил да прекрати заседанието.

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

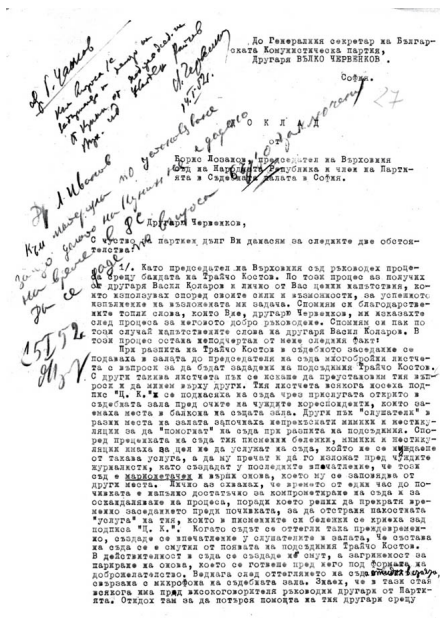
Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

В същото време обаче той разкрива указанията, дадени от партията как Върховния съд да гледа делото срещу партийните кадри Петко Кунин и др.

Лозанов признава, че и двата процеса – срещу Трайчо Костов и Петко Кунин – са политически процеси.

Второто дело вместо да бъде предадено на Държавна сигурност дълго време е било в дома на зам.-председателя на Върховния съд Найден Райчев.

Документът е включен в разширеното документално издание на сборника [„Държавна сигурност и „врага с партиен билет“ 1944-1991 на Комисията по досиетата, 2017 г.](#)

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

законотехниките на процеса. В този момент там заварих само другарите Антох Вгос и Руок Христовов, на които казах, че съм прекратил съдебното заседание поради горепосочените причини и не да го подновя, ако тях причини не бъдат отстранени, а по отнасяното да уведомя другарите Коларов и Червенков. В резултат на това вредителските дейности в съдебната зала бяха прекратени и съдят продължи своята работа, Мако по-късно вредителите качено с тогавашния министър Зван бяха разобличени и арестувани, поради което сега са в затора.

2/. Вторият факт, за който Ви донасям, другар Червенков, е от по-късно време. Той се отнася до процеса срещу Татко Кулак и Мико Сакеларов. Другарят Мико Нейчев ми съобщи преди процеса, че по решение на Политбюро този процес трябва да бъде разглеждан под председателството на другаря Найдех Райчев, подпредседателя на Върховния съд, и то при строго затворни условия. Делото завладо съобщенията му предложени бяха предявено от Държавна сигурност на другаря Найдех Райчев за разглеждане и решаване. Краят на процеса е известен. След провалянето на присъдата заплахата другаря Найдех Райчев за политическото опазване на това дело. Той ми отговори, че веднага след свършването на делото, последното цялостно е взето от Държавна сигурност по качки, по който бе взето по-рано и делото срещу Трайко Костов. Никъде там две дни са политически и твърди спора между си, политички, чужда е истина. През месец след края на процеса се получи във Върховния съд писмо от Държавна сигурност под № 7-8284 от 28 ноември 1954 година, с което се иска да ми бъде предявено за временно подновяване същото дело заедно с другите материали по него. Заедно с писмото отидох при другаря Найдех Райчев и показах да ми обясни новиятото се равниче между неговото твърдение и онова на Държавна сигурност открито неостовождаването на делото. Топана другар Найдех Райчев ми съобщи, че той не е предявил въпросното дело на Държавна сигурност, макар и да ми е свършил по-рано обратното. Той заяви, че делото се казва у дома му, защото така му бил заповядал другарят Мико Нейчев. Той каза, че следва да не може да го докосне от дома си и да го предаде, но че следва да не стори това. На следния ден той докос част от делото и я предаде на органиците на Държавна сигурност, а другата част от мое съобщение не докосе и остана в него. Когато на 24 декември 1954 година Върховния съд поиска оставяната част от делото, другаря Найдех Райчев отново заяви на копративна друлестивант Несторов, че да я предаде, ако получи съобщението на другаря Мико Нейчев. На следния ден той предаде оставялата част от делото на Държавна сигурност.

София, 9 януари 1952 година.

Председателят на Върховния съд